

Подкрепих, но ще оспорвам

От текст на Нели Огнянова в блога ѝ за медийно право

За трети път през 2014 някой предлага промени в уредбата на свободата на изразяване. Общото за трите случая:

- намерението с правни средства от други отрасли да се регламентират свободата на изразяване и медиите и

- необяснимата, на места пародийна

безотговорност към евентуалните резултати, ако проектите бъдат приети.

Нов наказателен кодекс

Разпоредбите за режима на фотографиране бяха незащитими и основателно бяха оценени като опит за създаване на правна пречка срещу граждански контрол върху властта. Проблемни бяха и разпоредбите за порнографията, цензурата, защитата на интелектуалната собственост, защитата на класифицираната информация. Министърът на правосъдието Зинаида Златанова, участвала в приемането на проекта от Министерския съвет, по-късно каза, че ще отстоява тезата, че нов наказателен кодекс (НК) не е необходим.

252а от НК - това е допълнението, поискано от Йордан Цонев по идея на БНБ, за криминализиране на говоренето за банки, ако „всява смут и страх в населението". Има поне пет причини подобно изменение да не бъде внесено - не е мотивирано, няма оценка на въздействието, предвижда наказание дори за истина, има т.нар. смразяващ ефект, предвижда ескалация на репресията въпреки наличието на чл. 152а от Закона за кредитните институции, който от своя страна също не е оценяван за ефективност.

А и вече се изясни - страх и смут внася хаотичното/ или некомпетентно/или небезпристрастно институционално поведение.

В последна сметка на първо четене изменението беше прието с гласовете на ДПС и ГЕРБ, но шефът на ГЕРБ с „така се случи" и „моите веднага цопнаха и гласуваха закон за цензура" увери, че проектът ще бъде оставен без движение.

Изменение в Изборния кодекс 2014

Това е проект за промени в частта за медиите. Мая Манолова, вносител заедно с Мартин Захариев и Стефан Данаилов, заяви, че дори и не го подкрепя и в следващ момент ще настоява проектът да не мине. (С тях се въвежда нов член „Редакционна отговорност" за съдържанието, свързано с предизборната кампания, което не трябва да накърнява правата и доброто име.)

Становище има и Съветът за електронни медии (СЕМ). То не се отклонява от изразяваната вече от съвета позиция, че медиите трябва да бъдат отговорни, а разпоредбите - прецизни и обсъдени с представители на медиите. Очевидно това не се е случило, проектът е внесен и преди да изсъхне мастилото на подписа на Мая Манолова под него, тя успя три пъти да се отрече от него в телевизора. Редакционната отговорност е дефинирана в Директивата за аудио-визуалните медийни услуги. Както посочва и СЕМ, за радиото и телевизията някои от разпоредбите в проекта действат от 15 години, сега в друг

закон се прави опит да се формулират за повече адресати, но за кратък специфичен период - предизборната кампания.

В перспектива трябва да се говори за редакционната отговорност, има какво да се коментира, тук обаче темата е друга - двойната позиция и вземането на решения в държавата. Не е лесно. Мартин Захариев твърдеше преди време по повод избора на

Пеевски, че „така било писано да ни се случи“. Какво е писано не е много ясно - но е проверимо, че лично той гласува за Пеевски, а пък после каза, че било най-големият гаф в най-новата ни история. Така и за мораториума върху продажбата на земя - подкрепи решението, а после подписа искането до Конституционния съд за противоконституционност. Не подкрепят, но внасят и гласуват - ако мине.